

Streszczenie

Opieka należy niewątpliwie do najstarszych form aktywności międzyludzkiej, do której nawiązywano przez wieki, opisując czym jest pielęgnowanie i pielęgniarstwo. Współczesne pielęgniarstwo jako zawód, definiowane jest jako profesjonalna dziedzina w opiece nad zdrowiem.

To także dyscyplina naukowa zorientowana na człowieka, która posiada własną strukturę organizacyjną, regulacje prawne, system kształcenia i przygotowaną profesjonalną kadre. Zadaniem pielęgniarki/pielęgniarza jest świadczenie profesjonalnej opieki jednostkom, rodzinom, grupom, udzielanie im pomocy w ocenianiu i osiąganiu ich własnego fizycznego, psychicznego i społecznego potencjału w środowisku, w którym mieszkają.

Z kolei coaching, który staje się coraz bardziej popularny i stosowany jest w wielu dziedzinach, jest metodą pracy z ludźmi, w efekcie której odkrywają oni swój potencjał oraz potrafią go w pełni wykorzystać i osiągnąć sukces w życiu zawodowym, jak i poczucie spełnienia w życiu osobistym.

Główny problem badawczy został zawarty w pytaniu: Czy istnieje, a jeśli tak, to jaki jest związek pomiędzy zapotrzebowaniem na coaching a zasobami psychospołecznymi pielęgniarek. Zatem celem podjętych badań było określenie charakteru zależności między zapotrzebowaniem na coaching a zasobami psychospołecznymi pielęgniarek. Zgodnie z przyjętymi założeniami badań, do grupy badawczej zostały włączone pielęgniarki z 3 szpitali oraz z losowo wybranych placówek podstawowej opieki zdrowotnej (POZ) z terenu Lublina, Chełma i Krasnegostawu.

W celu określenia istotnych zmiennych, skoncentrowano się na wybranych zasobach osobistych, tj: strategiach radzenia sobie ze stresem oraz wsparciu społecznym. Aby udzielić odpowiedzi na pytanie badawcze i poszerzyć wiedzę na temat coachingu i wyżej wspomnianych zasobów osobistych, zastosowano metodę sondażu diagnostycznego. W procesie badania wykorzystano następujące narzędzia badawcze: Wielowymiarowy Inwentarz do Pomiaru Radzenia sobie ze Stresem Charlesa S. Carver'a, Michaela F. Scheier'a i Jagdish'a K. Weintraub'a w polskiej adaptacji Z. Juczyńskiego i N. Ogińskiej-Bulik oraz Berlińskie Skale Wsparcia Społecznego R. Schwarzer'a i U. Schutz w polskiej adaptacji A. Łuszczynskiej i M. Kowalskiej oraz ankietę autorską, weryfikującą m.in. opinie pielęgniarek na temat zainteresowania coachingiem w pracy zawodowej.

Badani zostali sklasyfikowani w trzech grupach – osoby z gotowością do coachingu i osoby z brakiem gotowości do coachingu oraz wahające się. Podział ten pozwolił na dokładniejsze

poznanie gotowości pielęgniarek do coachingu, a także poziomu zasobów osobistych. Aby ustalić charakter zależności między poszczególnymi zasobami a gotowością do coachingu zastosowano jednoczynnikową analizę wariancji ANOVA. Zastosowano także wieloraką krokową analizę regresji, w celu ustalenia predyktorów gotowości pielęgniarek do coachingu. Uzyskane odpowiedzi na postawiony problem badawczy niniejszej pracy mogą przyczynić się do poszerzenia wiedzy na temat związku coachingu z zasobami osobistymi pielęgniarek, a także możliwości jego wykorzystania w pielęgniarstwie.

W wymiarze praktycznym rozprawa może przyczynić się do podjęcia szerszych badań ukazujących przydatność coachingu w pracy zawodowej i w życiu osobistym pielęgniarek. Może także stanowić wskazówkę dla liderów pielęgniarstwa i kadr kierowniczych placówek medycznych do planowania doskonalenia zawodowego.

Słowa kluczowe:

Coaching, pielęgniarstwo, pielęgniarka/pielęgniarz, zasoby osobiste, psychospołeczne, stres, wsparcie społeczne

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'K. J. J. J.', located in the lower right quadrant of the page.